

“*সৰ্বোত্তম স্নেহ, সম্বন্ধ আৰু সেৱা*”

আজি বাপদাদাই সকলো সন্তানৰ স্নেহভৰা উপহাৰ চাই আছিল। প্ৰত্যেক সন্তানৰ স্নেহ সম্পন্ন স্মৃতি উপহাৰ ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ আছিল। এজন বাপদাদাই, অনেক সন্তানৰ অনেক সংখ্যক উপহাৰ লাভ কৰিলে। এনে উপহাৰ আৰু ইমান সংখ্যক উপহাৰ বিশ্বত আন কোনেও পাব নোৱাৰে। এয়া আছিল দিলাৰামৰ প্ৰতি অন্তৰৰ উপহাৰ। আন সকলো মনুষ্য আত্মাই স্থূল উপহাৰ দিয়ে। কিন্তু সংগমযুগত এয়া বিচিত্ৰ পিতা আৰু বিচিত্ৰ উপহাৰ। গতিকে পিতাই সকলোৰে স্নেহৰ উপহাৰ দেখি হৰ্ষিত হৈ আছিল। এনে কোনো সন্তান নাছিল - যাৰ উপহাৰ আহি পোৱা নাছিল। ভিন্ন-ভিন্ন মূল্যৰ নিশ্চয় আছিল। কাৰোবাৰ বেছি মূল্যৰ আছিল, কাৰোবাৰ কম। যিমান অটুট আৰু সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহ আছিল সিমান মূল্যবান উপহাৰ আছিল। ক্ৰম অনুসৰি স্নেহ আৰু সম্বন্ধৰ আধাৰত অন্তৰৰ উপহাৰ আছিল। দুয়োজন পিতাই উপহাৰবোৰৰ পৰা ক্ৰম অনুসৰি মূল্যবানবোৰৰ মালা বনাই আছিল, আৰু মালা চাই পৰীক্ষা কৰি আছিল যে মূল্যৰ পাৰ্থক্য বিশেষ কোনটো কথাৰ বাবে হৈছে। তেতিয়া কি দেখিলে? স্নেহ সকলোৰে আছে, সম্বন্ধও সকলোৰে আছে, সেৱাও সকলোৱে কৰিছে কিন্তু স্নেহত আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে সংকল্পৰ দ্বাৰা বা সপোনতো আন কোনো ব্যক্তি বা বৈভৱৰ প্ৰতি বুদ্ধি আকৰ্ষিত হোৱা উচিত নহয়। এজন পিতাৰ একৰস অটুট স্নেহত সদায় সমাহিত হৈ থকা উচিত। সদায় স্নেহৰ অনুভৱৰ সাগৰত এনেদৰে সমাহিত হৈ থাকিব লাগে যে সেই সংসাৰৰ বাহিৰে আন কোনো ব্যক্তি বা বস্তু যাতে দৃষ্টিগোচৰ নহয়। বেহদৰ স্নেহৰ আকাশ আৰু বেহদৰ অনুভৱৰ সাগৰ। এই আকাশ আৰু সাগৰৰ বাহিৰে আন কোনো আকৰ্ষণ যাতে নাথাকে। এনেকুৱা অটুট স্নেহৰ উপহাৰ ক্ৰম অনুসৰি মূল্যবান আছিল। যিমান বছৰ পাৰ হ’ল সিমান বছৰৰ স্নেহৰ মূল্য অট’মেটিক (স্বতঃ) জমা হৈ থাকে আৰু সিমান মূল্যৰ উপহাৰ বাপদাদাৰ সন্মুখত প্ৰত্যক্ষ হ’ল। তিনিটা কথাৰ বিশেষত্ব সকলোৰে মাজত দেখিলে-

1. **স্নেহ অটুট আছে** - অন্তৰৰ স্নেহ আছে বা সময় অনুসৰি আৱশ্যকতাৰ কাৰণে, নিজৰ স্বাৰ্থ সিদ্ধিকৰিবৰ কাৰণে স্নেহ আছে - এনেকুৱা স্নেহতো নহয়? 2. সদায় স্নেহ স্বৰূপ ইমাৰ্জ (জাগ্ৰত) ৰূপত আছে নে সময়ত ইমাৰ্জ হয় আৰু বাকী সময়ত মাৰ্জ হৈ থাকে? 3. অন্তৰ সুখী কৰা স্নেহ আছে নে অন্তৰৰ গভীৰ স্নেহ আছে? গতিকে স্নেহৰ ক্ষেত্ৰত এই সকলোবোৰ কথা পৰীক্ষা কৰিলে।

2. **সম্বন্ধত** - প্ৰথম কথা সৰ্ব সম্বন্ধ আছে নে কোনো কোনো বিশেষ সম্বন্ধ আছে? যদি এটা সম্বন্ধৰো অনুভূতি কম হয় তেন্তে সম্পন্নতাত অভাৱ আছে আৰু সময়ে সময়ে বাকী থকা সেই সম্বন্ধইও নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰি লয়। যিদৰে পিতা, শিক্ষক, সৎগুৰু এই সম্বন্ধতো গঢ়ি ল’লা কিন্তু সৰু নাতি পুতিৰ সম্বন্ধও যদি নগঢ়িলা তেন্তে সেই সম্বন্ধইও নিজৰ ফালে টানি আকৰ্ষিত কৰি ল’ব। গতিকে সম্বন্ধত সৰ্ব সম্বন্ধ আছেনে?

দ্বিতীয় কথা - পিতাৰ লগত সকলো সম্বন্ধ 100 শতাংশই আছে নতুবা কোনোবাটো সম্বন্ধ 100 শতাংশ, কোনোবাটো 50 শতাংশ আছে বা ক্ৰম অনুসৰি আছে? শতকৰা হিচাপতো সম্পূৰ্ণকৈ আছে নে অলপ অলৌকিক, অলপ লৌকিক, দুয়োটাতে শতকৰা হিচাপত বিভক্ত হৈ আছে?

তৃতীয়তে - সৰ্ব সম্বন্ধৰ অনুভূতিৰ আত্মিক ৰস সদায় অনুভৱ কৰা নে যেতিয়া আৱশ্যক হয় তেতিয়া অনুভৱ কৰা? সদায় সৰ্ব সম্বন্ধৰ ৰস লওঁতা হোৱা নে কেতিয়াবা কেতিয়াবা?

3. **সেৱাত** - সেৱাত বিশেষ কি পৰীক্ষা কৰিলে বাৰু? প্ৰথম কথা - যি মোটা ৰূপত পৰীক্ষা কৰা হয় - মন, বাণী, কৰ্ম বা তন-মন-ধন সকলো প্ৰকাৰৰ সেৱাৰ হিচাপ জমা আছে? দ্বিতীয় কথা - তন-মন-ধন, মন-বাণী-কৰ্ম এই 6টা কথাত যিমান কৰিব পাৰি সিমান কৰিছা নে যিমান কৰিব পাৰি, সিমান নকৰি যথা শক্তি স্থিতি অনুসৰি কৰিছা? আজি স্থিতি বহুত ভাল সেয়েহে সেৱাৰ শতকৰা হিচাপো ভাল, কাইলৈ কাৰণে-অকাৰণে স্থিতি দুৰ্বল হৈ গ’লে তেতিয়া সেৱাৰ শতকৰা হিচাপো দুৰ্বল হৈ গ’ল। যিমান আৰু সিমান নহ’ল। এইটো কাৰণত যথা শক্তি ক্ৰম অনুসৰি হৈ যায়।

তৃতীয় কথা - যি বাপদাদাৰ দ্বাৰা স্তানৰ খাজনা, শক্তিৰ খাজনা, গুণৰ খাজনা, আনন্দৰ খাজনা, শ্ৰেষ্ঠ সময়ৰ খাজনা, শুদ্ধ সংকল্পৰ খাজনা প্ৰাপ্ত হৈছে, সেই সকলো খাজনাৰ দ্বাৰা সেৱা কৰিছা নে কিছু-কিছু খাজনাৰ দ্বাৰা সেৱা কৰিলা? যদি এটা খাজনাৰেও সেৱা কৰাত অভাৱ আছে বা উদাৰ হৃদয়েৰে খাজনাবোৰক কাৰ্যত লগোৱা নাই, কিছু পৰিমাণে কৰিলা অৰ্থাৎ কৃপণালি কৰিলা তেন্তে ইয়াৰো ফলাফলত পাৰ্থক্য আহি যায়।

চতুৰ্থ কথা - অন্তৰেৰে কৰিছা নে কৰ্তব্য বুলি ভাবি কৰিছা, সেৱাৰ সদায় বোৱতী গংগা হোৱা নতুবা সেৱাত কেতিয়াবা বৈ থাকা, কেতিয়াবা বৈ যোৱা। মুড হ'ল তেন্তে সেৱা কৰিলা, মুড নাই তেন্তে নকৰিলা। এনেকুৱা বৈ থকা পুখুৰীতো নোহোৱা!

এনেকৈ তিনিওটা কথাৰ চেকিং অনুসৰি প্ৰত্যেকৰে মূল্য পৰীক্ষা কৰিলে। গতিকে এনেকৈ বিধিপূৰ্বক প্ৰত্যেকেই নিজক পৰীক্ষা কৰা। আৰু এই নৱবৰ্ষত এইটোৱে দৃঢ় সংকল্প কৰা যে দুৰ্বলতাসমূহকচিৰকালৰ বাবে সমাপ্ত কৰি সম্পন্ন হৈ, এক নম্বৰৰ মূল্যবান উপহাৰ পিতাৰ আগত ৰাখিম। চেক (পৰীক্ষা) কৰা আৰু তাৰ পাছত চেঞ্জ (পৰিৱৰ্তন) কৰিব পাৰিবা নহয়। ফলাফল অনুসৰি এতিয়া কিবা নহয় কিবা কথাত সংখ্যাগৰিষ্ঠই যথাশক্তি অনুসৰি হোৱা। সম্পন্ন শক্তিস্বৰূপ নহয় সেয়েহে এতিয়া যি হৈ গ'ল সেয়া অতীত হৈ গ'ল বুলি ভাবি বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত সম্পন্ন, শক্তিশালী হোৱা।

তোমালোকৰ ওচৰতো উপহাৰ গোট খায় তেন্তে চেক কৰা নহয় যে কোনটো কোনটো মূল্যবান হয়। বাপদাদায়ে সন্তানসকলৰ এয়াই খেল কৰি আছিল। উপহাৰতো বহুত আছিল। প্ৰত্যেকেই নিজৰ অনুসৰি ভালতকৈ ভাল উৎসাহ উদ্দীপনা ভৰা সংকল্প, শক্তিশালী সংকল্প পিতাৰ আগত কৰিছে। এতিয়া কেৱল যথাশক্তিৰ সলনি সদায় শক্তিশালী - এইটো পৰিৱৰ্তন কৰিবা। বুজিলা। অম্মা!

সকলো সদাকালৰ স্নেহী, অন্তৰৰ স্নেহী, সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহী, ৰুহানী ৰসৰ অনুভৱী আত্মাসকলক, সৰ্ব খাজনাৰ দ্বাৰা শক্তিশালী, সদায় সেৱাধাৰী, সকলো কথাত যথাশক্তিক সদা শক্তিশালীলৈ পৰিৱৰ্তন কৰোতা, বিশেষ স্নেহী আৰু সমীপ সম্বন্ধীয় আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদী জানকীৰ প্ৰতি :- মধুবনৰ শৃংগাৰ মধুবনত আহি উপস্থিত হ'ল। ভাল আহিলা। বাপদাদা আৰু মধুবনৰ বিশেষ শৃংগাৰ হোৱা, বিশেষ শৃংগাৰৰ পৰা কি হয়? জাতিষ্কাৰ হৈ নাযায় জানো। সেয়েহে বাপদাদা আৰু মধুবনৰ বিশেষ শৃংগাৰক দেখি হৰ্ষিত হৈ আছে। বিশেষকৈ সেৱাত পিতাৰ স্নেহ আৰু সম্বন্ধক প্ৰত্যক্ষ কৰিলা, এই বিশেষ সেৱাই সকলোৰে অন্তৰক সমীপলৈ আনিব। ফলাফলতো সদায় ভাল হয়। তথাপিও সময়ে সময়ে নিজৰ বিশেষত্বৰ ফলাফল হয় তেন্তে পিতাৰ স্নেহক নিজৰ স্নেহী চেহৰাৰে, নয়নেৰে প্ৰত্যক্ষ কৰিলা - এইটো বিশেষ সেৱা কৰিলা। শ্ৰোতা বনোৱা, এয়া কোনো ডাঙৰ কথা নহয় কিন্তু স্নেহী বনোৱা এয়া হ'ল বিশেষ সেৱা। যিটো সদায় হৈ থাকিব। কিমান পতংগ দেখিলা, অগ্নি শিখাত বিলীন হ'বলৈ ইচ্ছুক কিমান চগাপোক দেখিলা? এতিয়া নয়নৰ দৃষ্টিৰে চগাবোৰক অগ্নিশিখাৰ ফালে ইংগিত দিয়াৰে বিশেষ সময় হয়। ইংগিত পালে আৰু আহি থাকিব। উৰি-উৰি উপস্থিত হৈ যাব। গতিকে এই বিশেষ সেৱাৰ আৱশ্যকতাও আছে আৰু কৰিছাও। এনেকুৱা ফলাফল নহয় জানো। ভাল হয় প্ৰত্যেক খোজত অনেক আত্মাৰ সেৱা সমাহিত হৈ আছে, কিমান খোজ দিলা? যিমান খোজ দিবা সিমানেই আত্মাসকলৰ সেৱা। ভাল চক্ৰ লগালা। তেওঁলোকৰো এতিয়া উৎসাহ উদ্দীপনাৰ চিজন হয়। যি হয় সেয়া ভালতকৈও ভাল হয়। বাপদাদাৰ মূৰব্বী সন্তানসকলৰ প্ৰত্যেক কৰ্মৰ ৰেখাৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাৰ কৰ্মৰ ৰেখা সলনি হয়। গতিকে প্ৰত্যেক কৰ্মৰ ৰেখাৰে অনেকৰ ভাগ্যৰ ৰেখা আঁকিলা। চলা অৰ্থাৎ ভাগ্য গঢ়ি তোলা। য'লৈকে যোৱা নিজৰ কৰ্মৰ কলমেৰে অনেকৰ ভাগ্যৰ ৰেখা আঁকি গৈ থাকা। গতিকে খোজ অৰ্থাৎ কৰ্মই মূৰব্বী সন্তানসকলৰ ভাগ্যৰ ৰেখা অঁকাৰ সেৱাৰ নিমিত্ত হ'ল। এতিয়া বাকি অন্তিম আৱাজ হ'ল -“এয়াই হয়, এয়াই হয়” যাক বিচাৰিছিলো সেয়া এয়াই হয়। এতিয়া ভাবে - এয়া হয় নে সেয়া হয়। কিন্তু কেৱল এটাই আৱাজ ওলাওক - এয়াই হয়। এতিয়া সেই সময় সমীপত আহি আছে। ভাগ্যৰ ৰেখা দীঘল হৈ হৈ এয়াও বুদ্ধিত যি অলপ তলা লাগি আছে সেয়া খুলি যাব। চাৰিতো লগালা, খুলিলাও কিন্তু অলপ লাগি ধৰি আছে, সেয়াও দিন আহি যাব।

টিচাৰ্চ ভগ্নীসকলৰ সৈতে :- টিচাৰ্চ অৰ্থাৎ সদায় সম্পন্ন। তেন্তে সম্পন্নতাৰ অনুভূতি কৰোতা হোৱা নহয়। স্বয়ং সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন হ'লে তেতিয়া আনৰ সেৱা কৰিব পাৰিবা। নিজৰ সম্পন্নতা নাথাকিলে তেন্তে আনক কি দিবা! সেৱাধাৰীৰ অৰ্থই হ'ল সৰ্ব খাজনাৰে সম্পন্ন। সদায় পৰিপূৰ্ণতাৰ নিচা আৰু আনন্দ। কোনো এটা খাজনাৰো যাতে অভাৱ নাথাকে। শক্তি আছে, গুণ নাই। গুণ আছে, শক্তি নাই - এনে নহয়, সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন। যিটো শক্তিক যি সময়ত

আহান কৰিবা, শক্তি স্বৰূপ হৈ যাবা - ইয়াকে কোৱা হয় সম্পন্নতা। এনেকুৱা হোৱানে? যিয়ে স্মৃতি আৰু সেৱাৰ বেলঞ্চত থাকে, কেতিয়াবা স্মৃতি বেছি, কেতিয়াবা সেৱা বেছি – নহয়, দুয়োটা যাতে সমান হয়, বেলঞ্চত থাকোতা হোৱা, তেওঁলোকেই সম্পন্নতাৰ ব্লেচিংৰ (আশীৰ্বাদৰ) অধিকাৰী হয়। এনেকুৱা সেৱাধাৰী হোৱা, কি লক্ষ্য ৰাখিছা? সৰ্ব খাজনাৰে সম্পন্ন, এটাও গুণ যদি কম হয় তেন্তে সম্পন্ন নহয়। এটা শক্তিৰো যদি অভাৱ হয় তেতিয়াও সম্পন্ন বুলি কোৱা নহ'ব। সদায় সম্পন্ন আৰু সকলোতে সম্পন্ন দুয়োটাই যাতে হোৱা। ইয়াকে কোৱা হয় যোগ্য সেৱাধাৰী। বুজিলা। প্ৰতিটো খোজতে সম্পন্নতা। এনেকুৱা অনুভৱী আত্মা অনুভৱৰ অৰ্থাৎ ৰিটী হয়। সদায় যাতে পিতাৰ সান্নিধ্যৰ অনুভৱ হয়।

কুমাৰীসকলৰ প্ৰতি:- সদায় লাকী (ভাগ্যৱান) কুমাৰী হোৱা নহয়। সদায় নিজৰ ভাগ্যৰ চিকমিকাই থকা তৰা নিজৰ মস্তকত অনুভৱ কৰানে। মস্তকত ভাগ্যৰ তৰা চিকমিকাই আছে নে চিকমিকাব? পিতাৰ হোৱা অৰ্থাৎ তৰা চিকমিকোৱা। তেন্তে হৈ গ'লানে নে এতিয়া চুক্তিকৰাৰ কথা ভাবি আছা? ভাবোতা হোৱা নে কৰোতা হোৱা? কোনোবাই চুক্তি ভাঙিব খুজিলে ভাঙিব পাৰেনে? পিতাৰ লগত চুক্তি কৰি আকৌ আনৰ লগত চুক্তি কৰিলে তেন্তে কি হ'ব? আকৌ নিজৰ ভাগ্যক চাব লাগিব। কোনোবা লাখপতিৰ হৈ পিছত দুখীয়াৰ হ'বলৈ নাযায়। দুখীয়া চহকীৰ হয়। চহকী দুখীয়াৰ নহয়। পিতাৰ হোৱাৰ পাছত কৰ'বাত সংকল্পও যাব নোৱাৰে - এনেকুৱা দূঢ় হোৱানে? যিমান সংগ হ'ব সিমান ৰং দূঢ় হ'ব। সংগ কেঁচা হ'লে তেন্তে ৰঙা কেঁচা সেয়েহে অধ্যয়ন আৰু সেৱা দুয়োৰে সংগ লাগে। তেতিয়া চিৰকালৰ বাবে দূঢ় অচল হৈ থাকিব। অস্থিৰতাত নাহিবা। দূঢ় ৰং লাগি গ'লে তেতিয়া ইমান হেণ্ডচেৰেইমানেই সেৱাকেন্দ্ৰ খুলিব পাৰি কিয়নো কুমাৰীসকল হয়েই নিৰ্বন্ধন। আনৰো বন্ধন শেষ কৰিবা নহয় জানো। সদায় পিতাৰ লগত দূঢ় চুক্তি কৰোতা। সাহস ৰাখিলে পিতাৰ সহায়ো পাব। সাহস যদি কম তেন্তে সহায়ো কম। অচ্ছা-ওঁম শান্তি।

বৰদান: পৰমাত্মা দুলাৰ (স্নেহ) প্ৰাপ্ত কৰোতা এতিয়াৰ তথা ভৱিষ্যতৰ ৰাজ দুলাৰ হোৱা। সংগমযুগত তোমালোক ভাগ্যৱান সন্তানসকলেহে দিলাৰামৰ দুলাৰৰ পাত্ৰ হোৱা। এই পৰমাত্মা দুলাৰ কোটিৰ ভিতৰত কিছুসংখ্যক আত্মাৰহে প্ৰাপ্ত হয়। এই দিব্য দুলাৰৰ দ্বাৰা ৰাজ দুলাৰ হৈ যোৱা। ৰাজদুলাৰ অৰ্থাৎ এতিয়াও ৰজা আৰু ভৱিষ্যতেও ৰজা। ভৱিষ্যতৰো আগত এতিয়া স্বৰাজ্য অধিকাৰী হৈ গ'লা। যিদৰে ভৱিষ্যত ৰাজ্যৰ মহিমা হৈছে এক ৰাজ্য, এক ধৰ্ম.. এইদৰে এতিয়া সকলো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ ওপৰত আত্মাৰ এক ছত্ৰ ৰাজ্য আছে।

স্লোগান: নিজৰ চেহেৰাৰ দ্বাৰা পিতাৰ চৰিত্ৰ দৰ্শন কৰাওঁতাজনেই পৰমাত্মা স্নেহী হয়।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!

সূচনা:- আজি মাহৰ তৃতীয় ৰবিবাৰ, সকলোৱে সংগঠিত ৰূপত সন্ধ্যা 6.30 পৰা 7.30 বজালৈকে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় যোগত সন্মিলিত হৈ, বীজৰূপ পিতাৰ লগত নিজৰ পূৰ্বজ স্বৰূপৰ স্মৃতিত স্থিত হৈ গোটেই বৃক্ষক স্নেহ আৰু শক্তিৰ কিৰণ দিয়াৰ সেৱা কৰে যেন। গোটেই দিন “মই পূৰ্বজ আত্মা হওঁ” এইটো স্বমানত থকাৰ অভ্যাস কৰে যেন।